

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 24. juuli 2019. aasta otsus asjas R 1728/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
 - keelduda sellest tulenevast registreerimast ELi kujutismärki nr 1 633 8998 5Ms MMMMM kaupade jaoks klassis 29;
- mõista kohtukulud välja isikutelt, kes hagile vastu vaidlevad.

Väide

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b ja lõike 5 rikkumine.

24. septembril 2019 esitatud hagi – FD versus ühissettevõtte Fusion for Energy

(kohtuasi T-641/19)

(2019/C 383/82)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: FD (esindaja: advokaat M. Casado García-Hirschfeld)

Kostja: ITERi ja tuumasünteesienergeetika arendamise Euroopa ühissettevõtte

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
 - tühistada 3. detsembri 2018. aasta otsus, mis jäeti muutmata 14. juuni 2019. aasta rahuldamata jätmise otsusega;
 - mõista välja hüvitis varalise kahju eest summas 75 500 eurot ja mittevaralise kahju eest summas 30 000 eurot;
 - mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et on tehtud hindamisviga, kuritarvitatud võimu ja hagejat on ahistatud. Hageja kritiseerib eelkõige tema lepingu pikendamata jätmise põhjendust, mis tugines tema ametikoha kaotamisele pärast osakonna ümberkorraldamist. Ta leiab, see põhjendus on vigane, kuna ümberkorraldamise kavas ei olnud ette nähtud sellise ametikoha kaotamist, mis vastab selle ametikoha tunnustele, kus hageja töötas. Ta arvab samuti, et teda on psühholoogiliselt ahistatud ning et selle ahistamise tagajärjed andsid võimaluse pikendamata jätmise otsust põhjendada.

2. Teine väide, et on rikutud hea halduse põhimõtet, hoolitsemiskohustust ja Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimuste artiklit 8. Hageja väidab nimelt selle kohta, et vaidlustatud otsuses ei võtnud kostja arvesse hageja pädevust, tulemuslikkust, käitumist teenistuses, tema perekondlikku olukorda ja tema teenistusstaazi.
3. Kolmas väide, et on rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet. Hageja väidab, et otsus jätta tema leping pikendamata tugines eelarve- ja korralduslikele põhjustele. Hoolimata sellest kontekstist, oli teiste teenistujate lepinguid, kelle faktiline ja õiguslik olukord ei olnud oluliselt erinev hageja olukorrast, aga võimalik pikendada.

25. septembril 2019 esitatud hagi – JCDecaux Street Furniture Belgium versus komisjon

(kohtuasi T-642/19)

(2019/C 383/83)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: JCDecaux Street Furniture Belgium (Brüssel, Belgia) (esindajad: *avocat* A. Winckler ja *avocat* G. Babin)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 1 osas, milles see sedastab kokkusobimatu riigiabi olemasolu JCDecaux kasuks seoses 1984. aasta lepingu täitmisega, ning artiklid 2–4 osas, milles need kohustavad Belgia riiki nõudma abi JCDecaux'lt tagasi;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni 24. juuni 2019. aasta otsuse C(2019) 4466 final, mis käsitleb riigiabi SA.33078 (2015/C) (ex 2015/NN), mida Belgia andis ettevõtjale JC Decaux Belgium Publicité, peale esitatud hagi põhjendab hageja nelja väitega.

1. Esimene väide tugineb ilmsele hindamisveale ja õigusnormi rikkumisele, mille komisjon pani toime, kui ta järeldas, et kasutades 16. juuli 1984. aasta lepingu alusel teatud reklaamipindu pärast tähtaegade lõppemist, sai hageja eelise.
 - Komisjon tuvastas majandusliku eelise olemasolu ekslikult, vaatamata Brüsseli linna kompensatsioonimehhanismile, mis tulenes kohustusest säilitada lepingu majanduslik tasakaal.
 - Komisjon tegi ilmse hindamisvea ja rikkus õigusnormi, kui ta järeldas, et hageja saavutas kokkuhoidu üüritasudelt ja lõivudelt, mis andsid talle eelise.
2. Teise võimalusena esitatud teine väide tugineb oletatava riigiabi kokkusobivusele siseturuga vastavalt komisjoni teatisele üldist majandushuvi pakkuvate teenuste raamistiku kohta ⁽¹⁾ ja 2012. aasta otsusele, mis käsitleb üldist majandushuvi pakkuvaid teenuseid ⁽²⁾.